

Overdenking

Over syn-ergie gesproken...

Zaterdag 25 april, ik zit met mijn kater Bas in de grote reismand in de wachtkamer van de dierenarts. Mevrouw naast mij heeft een kleine mand, ze legt uit dat het om een huisrat gaat, ze maakt zich grote zorgen, ze voelde een tumor, 'daar hebben ratten vaak last van en misschien moet ik hem wel hier achterlaten' zegt ze met een traan in haar stem. Maar ze hoopt op een operatie, 'maakt niet uit wat het kost, je hecht toch aan zo'n beestje, ook al wordt ie maar hooguit twee jaar'. Er gaat een nieuwe wereld voor me open, toewijding aan en liefde voor een rat.

Een andere mevrouw vertelt me, dat er een speciale opvang is voor gevangen ratten in Utrecht, maar dat ze die onlangs tijdelijk moesten sluiten vanwege een muizenplaag, en zei ze, 'dan sta je voor een dilemma, want ik ben van de Partij voor de Dieren, dus muizengif is uit den boze'. Er gaat nog een wereld voor me open, respect voor muizen, ik voel me bijna beschaamd dat ik in de schuur muizengif heb staan.

De mevrouw van de huisrat komt uit de spreekkamer, ze kijkt opgelucht naar mij en fluistert me toe: 'hij wordt geopereerd!' Nog wat gepuzzeld ben ik nu aan de beurt bij de dierenarts en vertel hem, terwijl hij Bas onderzoekt, van mijn nieuw ontdekte werelden. Hij zegt: 'meneer, het is de eenzaamheid, mensen leggen kapitalen neer om hun dieren te redden, soms vraag ik me af: waar zijn we mee bezig...'. We komen op het gebrek aan sociale cohesie in de stad, die er in dorpen vaak nog wel is.

Ik moet denken aan de gespreksgroep van afgelopen vrijdag in het Pieter Baan Centrum, we speelden een spel met kaartjes, die ons altijd brengen op een goed geestelijk gesprek.

Maar ik zeg er wel altijd bij, 'het werkt alleen als je het samen wilt doen en je je ervoor openstelt, dan wordt de energie van mensen tot synergie, samen sta je dan in de geestelijke energie, dan krijg je ook het kaartje met de vraag die voor jou bestemd is'.

Of ik daar zelf in geloof of niet, het werkt, en we doen er wonderlijke ervaringen mee op. Mensen die eerst vijandige vreemden voor elkaar waren, geven elkaar aan het eind een hand, er is geestelijke energie gevonden, een ervaring van 'samen sterk'. En ik, als man van Silo, hoor het lied uit onze bundel: 'geestkracht in mensen, door vrede bekoord'.

Pinksteren is de ervaring dat aan eenzame mensen met al hun teleurstellingen werd gegeven, dat ze zich samen sterk gingen voelen, hun leven gingen inzetten voor een gezamenlijk doel. 'Samen in de Naam van Jezus', dankzij Zijn Geest die in elk mens woont, maar die wel ontdekt en beleefd moet worden. Anders wordt het bij de beesten af, worden we

eenzame wezens, en ieder voor zich. En gaan we uit teleurstelling onze liefde en ons geld investeren in dieren in plaats van in mensen. En zijn we voor de Geest van God die ons roept tot humaniteit en zorg voor de totale schepping 'doelloos en onvindbaar' geworden.

Goddank, er is weer schaarste, klonk in het gedicht van Annie M.G.Schmidt vorige maand in de Regelrecht. Goddank, het wordt weer Pinksteren, en we hopen het deze maand samen in Silo te vieren.

Arjan Noordhoek

Afgelopen maand

zondag 29 maart

Voorganger : ds. Arie de Boer

Orgel : Tim Borgdorff

Thema : Het geheim van de graankorrel

Iedereen is op tijd ondanks het ingaan van de zomertijd. Het prachtige orgelspel van Tim doet het uurtje slaaptেকort snel vergeten. Hester steekt samen met Arie de paaskaarsen aan (gelukkig lagen er lange lucifers!). We staan deze ochtend stil bij een zwaar en moeilijk thema. Als je niet kunt sterven, kun je dan ook niet leven? Wie zijn leven lief heeft, zal het verliezen! We constateren dat deze ochtend extra moeilijk is voor iemand die recent een dierbare heeft verloren.

Op de paastafel liggen vele tarwekorrels die Jezus, u en mij symboliseren. Zo'n korrel is niets op zichzelf. Het kan zijn dat een mens als een graankorrel in zichzelf blijft steken. Het is de bedoeling dat de graankorrel in de aarde gezaaid wordt. Dat is sterven. Anders kan er geen vrucht groeien. Door kwijt te raken, zul je alles winnen.

De natuur "leek" dood in de winter maar toch herbergde het leven in zich. Maar Jezus ging echt dood. Zijn dood en opstanding is een boodschap die de graven opent en de angst voor de dood en alle verwante angsten wegneemt. De graankorrel verbeeldt een geweldig geheim. Wij allen beginnen als een graankorrel. Door onze angsten los te laten kan de graankorrel losbarsten. Je moet het leven leven en genieten van alle kleine dingen van elke dag. Een werkelijk vrij mens is de grootste lof op

de Schepper. Het klinkt mooi maar wat een moeilijke opdracht want wij willen alles krampachtig vasthouden en niets opgeven, we hebben angsten hiervoor en daarvoor. Jezus ging de dood niet uit de weg want daarvoor was Hij nou juist gekomen
 Wiljan vraagt na de overdenking: "We moeten de angst voor de dood overwinnen, maar hoe?" Een vraag die velen bezighoudt, denk ik. Het evangelie geeft hiervoor een richting aan maar het blijft moeilijk.

Karin

zondag 5 april

Aan deze dienst werkten mee Ds Wout Huizing Piano begeleiding Willem Jan en Corrie als lector.

Harryet had enkele mededelingen voor ons, waaronder dat Miranda gedoopt wil worden.

De paaskaars werd aangestoken als teken van God's aanwezigheid. Het eerste lied was al verwarmend. De vreugde voert ons naar dit huis, waarna het gebed volgde, met telkens het terugkerende, 'Heer ontferm U', met zijn diepere klanken van, 'Heer kijk naar mij om', of, 'laat mij in Uw licht mogen staan'. In de dienst werd bekend gemaakt dat oud voorganger van Silo, Ds. G van't Wout was overleden.

Na het zingen van 'Eer aan God de Vader', volgden enkele schriftlezingen, met daar aansluitend de overdenking, waarin centraal mocht staan De intocht in Jeruzalem.

Er gebeurt van alles in Jeruzalem, veel mensen zijn op de been, om maar niets te missen wat er allemaal in Jeruzalem gebeurt. Het paasfeest is komende en Jeruzalem staat in het middelpunt van de belangstelling van velen. Maar er is nog iemand die in de belangstelling staat, Jezus van Nazareth en nu wordt er beweerd dat deze Jezus de stad binnen gaat en wie wil dat missen. Ja, Jezus komt de stad binnen, niet te paard, maar op een ezelsveulen, een ongetemd dier, toch laat dit beest het toe, dat het door Jezus bereden wordt (een wonder?) Ondanks dat Jezus op een ezelsveulen en niet op een paard de stad binnen rijdt, wordt hij onthaald als een koning. Men verwachtte iets van Jezus, bevrijding van Israël, een droom? Alles zal veranderen als Jezus koning wordt.

Wat zijn eigenlijk onze verwachtingen van Jezus. En worstelen we niet vaak met de vraag, waarom is de wereld niet veranderd, waar blijft toch de almacht van God, zijn we soms niet teleurgesteld in God? Al dat onrecht om ons heen. De weg van God is een andere weg. De kracht van Jezus, is menselijk gezien een weg in zwakheid, waar liefde en gerechtigheid op de eerste plaats komt. Ja, wie is Jezus voor ons. Wij mogen door de Here Jezus Christus die graankorrel zijn, met zijn vruchten om te troosten en te bemoedigen, in de breedste zin van het woord. En

Jezus spoort ons aan om die weg te bewandelen,

Na de samenzang met zijn refrein 'Zijn voorbeeld roept, om te dienen iedere dag ,gedragen door Zijn liefde en Kracht' mochten we nog het avondmaal vieren en deze dienst besluiten, met ons oude vertrouwde lied Des Heren getrouwe genade

Oeds

Vrijdagavond 10 april (Goede Vrijdag)

Een bijzondere dienst! Voorbereid door een groepje gemeenteleden onder leiding van voorganger Arjan Noordhoek. Het groepje bestond mede uit een aantal relatieve nieuwkomers in de gemeente: Tineke Klok, Inge Boef en Guido Kerpestein. Leuk dat zij ook op deze manier een bijdrage leveren aan het gemeentelieven.

En het groepje had er iets moois van gemaakt! Geïnspireerd door de voetwassing door Jezus (Joh. 13:1-15) vond er een indrukwekkend ritueel plaats. Met twee grote kommen water gingen twee koppels de kring van aanwezigen rond. Telkens bij de volgende neerknielend, hield de een van het koppel de kom bij, en waste de ander onze toegestoken handen. Van ons werd overgave aan dit ritueel, 'Hingabe' verwacht. Zoals Jezus dat van o.a. Petrus verlangde. Jezus gaf zijn discipelen hiermee een voorbeeld: "Je moet doen zoals Ik voor jullie heb gedaan." Naderhand zei iemand tegen me dat het zo'n mooi symbool van dienstbaarheid is om elkaar de handen te wassen. Dat was ik met haar eens.

Zo zaten er vele mooie elementen in deze dienst, die overigens vlekkeloos en in een gewijde sfeer verliep. Wat mij persoonlijk aangenaam verraste, was de – voor een Goede Vrijdag - hoge opkomst (zo'n 35 m/v) en het grote aandeel hierin van relatief nieuwe gezichten. Ik telde maar liefst 12 personen die nog niet zo lang in Silo komen (inclusief enkele gasten die vanavond voor het eerst waren). Een reden voor dankbaarheid, vind ik. De gemeente leeft!

Algert

Paasmorgen zondag 12 april

Voorganger : Ds. Arjan Noordhoek

Begeleiding : Peter Spreeuwers

Muziek : Silo Cantorij o.l.v. Jaap Boeschoten

Collecten : Gemeente en Diaconie

Lector : Jannie Kruizinga

Thema: Dan zal ik Leven!

Vanmorgen op paasmorgen merken wij in de lezing iets van de verwarring op de paasmorgen in onze lezing. Maria Magdalena gaat vroeg in de morgen naar het graf. Ze wil met liefde en aandacht het lichaam van Jezus gaan verzorgen. Liefde als sleutel tot het verstaan, liefde die soms blind is, vaak dingen ziet die anderen niet zien of willen zien. Tot haar grote schrik vindt zij het graf leeg. Wie heeft haar heer en meester weg gehaald. Zij loopt naar de apostelen die alles bij het graf vinden zoals Maria het hun verteld heeft.

Maria Magdalena degene met een gedeukt leven. Het was Jezus zelf die haar geroepen had met woorden over "zonden die vergeven zijn", en kom maar mee, je zult nog wat beleven! Wie door mensen verlaten is, zich schuldig voelt, waar het leven niet bracht wat ervan gehoopt werd, die wil wel luisteren naar die woorden. Dat proces gaat door, tot in onze tijd, Mensen verstaan de roep om opnieuw te beginnen, worden zich bewust van hun eigen falen, maar ook van eigen verlangen naar nieuw leven, tot en met het water van de doop. Want het gaat niet alleen om leven, het gaat om gekwalificeerd leven, hoopvol leven.

Leven in liefde. Maria, ze kwam uit liefde naar het graf, liefde die sterker is dan de dood, ze komt om dicht bij de dood leven te vinden ze wordt er zich bewust van dat de tekenen van Nieuw leven zichtbaar onder ons zijn, ze zal de eerste getuige worden van een boodschap, die ze aan het licht zal brengen.

Is de Heer echt verrezen? Mogen wij werkelijk hopen op een leven dat verder reikt dan de dood?

Als er bij het graf van Jezus een leerling aankomt niet bij name genoemd wordt, en hij ziet en hij gelooft. Gaat het over ons misschien, zoveel jaren later, die anderen leerlingen van Jezus, is het onze eigen ontdekking?

Brengt het besef van een open graf met wat linnen doeken ook ons dan tot geloven?

Het gaat blijkbaar om iets zien met de ogen van het geloof. Waar liefde is, daar ziet men dingen die men met het oog niet kan zien. De liefde kan er zich niet bij neer leggen dat alles zinloos zou zijn, dat de dood het einde zal zijn, dat de dood het laatste woord heeft. De liefde blijft hopen.

Alleen door het geloof, dat toch een vorm van liefde is, kunnen we de

diepten van de werkelijkheid zien.

Dit heil gaat verder omdat God aan Jezus in de verrijzenis de macht gegeven heeft om leven te schenken.

Juicht want Jezus is verrezen en leeft, de koning die mensen het leven weer geeft.

Heel de mensheid kan dit niet stop zetten, liefde en eeuwig leven zullen het laatste woord hebben

En de Tuinman uit de lezing die ons en haar bij de naam noemt, de voornaam die ons allen uit liefde is gegeven die maakt ons duidelijk dat de weg open ligt. We kunnen op pad gaan, weg van het graf de wereld in waar God zelf zijn werk in en met ons begint. Sta op! - ongeacht, Gods dag is aangebroken, er is in een bewogen nacht een nieuwe lente ontloken.

Het leven brak door aarde en steen, uit alle wonderen om u heen spreekt, dat God heeft gesproken.

En daar mogen we ja en amen op antwoorden

Corrie

Zondag 19 april

Een bijzondere dienst waarbij we niet één maar twee voorgangers hebben of toch niet.

Vandaag gaat namelijk voor dr Parush Parushev van het International Baptist Theological Seminary in Praag die in Nederland is voor het jubileumsymposium rond 400 jaar baptisme.

En vandaag is hij bij ons te gast en zal hij spreken voor ons. Wat vertaalt zal worden door Eduard Groen.

De lezing waarover gesproken wordt is uit Johannes 20:19-31 waarbij de leerlingen na de dood van Jezus in een afgesloten ruimte bijeen zijn en Jezus hen verschijnt. Alleen was Thomas hierbij niet aanwezig en hij kon het maar moeilijk geloven dat Jezus aan hen was verschenen. Een week later bij een volgende bijeenkomst was Thomas wel aanwezig en Jezus verscheen weer aan zijn leerlingen. Thomas die nu wel aanwezig was geloofde nu wat er gezegd was door de anderen. In het dagelijks leven is het niet altijd makkelijk, het is namelijk 1 ding om de woorden van God te geloven maar wat is nou waarheid.

Wetenschappers hebben één waarheid een waarheid die te bewijzen, te onderbouwen is.

Bij het geloof ligt dat wat anders, er is niet één waarheid. Het is wat wij achter de woorden zoeken en wat wij eruit filteren als onze waarheid.

In sommige delen van de bijbel krijgen we een wat duister beeld van de dood van Jezus. Maar in Johannes is er licht. Johannes is geschreven vanuit de gemeente. Het begint met gewone mensen die een ontmoeting

hebben met Jezus, een verwijzing naar wat zou kunnen komen. Jezus' dood en de bedoeling daarvan. En aan het einde van Johannes zijn we weer terug bij gewone mensen, mensen die begrijpen wat het allemaal betekende voor hen en wat het nu nog betekent voor ons.

In de ontmoeting van Jezus met zijn leerlingen na zijn dood begroet Hij hen niet met een hallo maar met Ik breng u vrede, een heel opmerkelijk iets eigenlijk, want wat betekent dat?

Het betekent meer dan vrede alleen. Ja, Jezus bracht ons vrede maar hoe. Hij bracht ons dat het leven niet eindigt bij de dood maar dat het doorgaat.

Jezus had een missie, een missie die doorgaat na zijn dood. Hij kwam om pijn en verdriet te verlichten en onze zonden op zich te nemen en na zijn dood en zijn hemelvaart kregen we de Geest van God om ons daarbij te helpen. Die ons helpt bij alles wat we doen. De Geest die ons helpt om te stralen en te delen van Zijn goedheid

Martijn

Zondag 26 april.

Voorganger : Eduard Groen.

Vleugel : Willem Jan Stuit.

Schriftlezing: 1 Tim.4: 11-16.

Het is een bijzondere ochtend omdat de dienst en de jaarvergadering in elkaar overlopen met daar tussenin koffie met wat lekkers en de lunch. Het jaarthema in Silo is dit jaar "discipelschap". Een discipel is een leerling maar wat leer je en van wie? Discipline is daar ook van afgeleid, betrokken zijn.

Timotheus kreeg de grote opdracht van discipelschap. Hij was toen nog jong (ong.25 jaar) en men twijfelde daardoor aan zijn capaciteit, maar God had hem zelf bevestigd.

Als je niet nakomt waar je voor staat dan ben je een "schijnkerk". Dienend leiderschap is in een gemeente van belang om alle talenten naar voren te halen en tot ontplooiing te brengen. Geloven en discipelschap komen je niet aanwaaien, het vergt oefening. We moeten samen in gesprek blijven, samen de Bijbel lezen, beschikbaar zijn, iedere stem telt. Het kost inspanning maar je moet jezelf wel in acht nemen, je eigen grenzen bewaken maar ook de ander in de gaten houden want als te weinig mensen te veel zorg moeten dragen dan raken ze opgebrand. (Helaas hebben we hier in onze gemeente ook mee te maken). Laten we elkaar als familie behandelen en zorg hebben voor de mensen die leiding geven. Tevens moeten we ons afvragen : Doen we de goede dingen en doen we de dingen goed?

Eduard vraagt of we tijdens de koffie met elkaar in gesprek willen gaan over onze gaven en talenten, zetten we ze in en hoe zetten we ze in?

Karin

Zondag 3 mei

Voorganger Arjan Noordhoek

Begeleiding Peter Spreeuwers

Lector Miranda van Laar

Thema: Opnieuw over een andere boeg

De lezingen zijn uit Psalm 27; 1 Joh. 1:1-7 en Johannes 21:1-14
Na Pasen bevinden we ons met de discipelen weer in Galiléa, bij de zee van Tiberias en de vraag kan opkomen: wat nu? Wat is nu de weg, de taak, de roeping? We krijgen de indruk dat die discipelen dat niet goed weten. Ze zitten er verlegen mee. De vaart is er uit; de dingen vallen stil. Wat nu? Dat kan ons ook als gemeente overkomen, we leven uit het geheim van Pasen, maar onze oude gewoontes liggen op de loer. We hebben Pasen soms nog niet echt geïntegreerd in ons denken en doen. Het vissen op de oude manier werd geen succes. 'In die nacht vingen zij niets'. Dan is er misschien toch iets veranderd. Er is blijkbaar geen weg terug in het oude leven. Dat lukt niet meer.

'Hebben jullie soms iets te eten?', dat roept die gestalte aan de oever van de zee in de ochtend van de aanbreekende dag. Nee, wij hebben niets te bieden, niets te geven, niets te vieren.

De vraag is nu: zullen de discipelen voorgoed in dat 'nee' blijven steken, in dat nee blijven hangen en erin óndergaan en omkomen? Die vraag kan ook bij ons opkomen bij het zien van leed, van zinloos geweld en van teleurstelling in mensenlevens. En dat ook na Pasen, ook nadat we van de opstanding ten leven en van een hoopvolle, lichtende toekomst gehoord hebben. Kunnen mensen, kunnen wij, in dat nee blijven steken? Daar lijkt het soms op.

Het nee van de discipelen staat in de verleden tijd. Met dat nee is niet alles gezegd. Laten we dat nee niet te gauw overslaan. Dat nee mag en moet duidelijk klinken. Het nee als klacht vanwege lijden en ongeluk, de rampspoed die ons kan overkomen. Het nee als protest en aanklacht. Het kan goed zijn om aan onze gevoelens van teleurstelling en tegenslag lucht te geven. We hoeven niet altijd en overal vrolijke en vriendelijke mensen te zijn. Want God kent en aanvaardt ons ook in onze boosheid, onze teleurstellingen, onze bitterheden.

Alleen: dat nee van het protest, van de weigering, van de teleurstelling kan niet het enige en het laatste zijn. Want de dingen hebben nog een

andere kant. De onbeschadigde wang, ik ben ervan overtuigd dat Jezus dat zo bedoeld heeft. We lezen: 'En hij zei tot hen: werp het net aan de rechterzijde van het schip dan lukt het wel.

Zo simpel klinkt het en zo simpel mag het misschien ook verstaan worden: geef de moed niet op. Probeer het eens anders; er is nog een andere benadering mogelijk. Misschien lukt dát. De discipelen werpen het net uit en konden het niet rekken vanwege de menigte van vissen.

Wie is toch déze dat hij ook heerst over de vissen der zee?

Het is de Heer, die niet anders heer is dan als de gehoorzame, toegewijde, liefhebbende knécht. Een dienende leider, het is Hij die de wil en het Woord van God dóet en gedaan heeft met de inzet van heel zijn leven. En zó gehoorzaam aan het Woord van God, spréékt hij het ook...met mácht, met gezag. Bevrijdend en scheppend.

Daarom kan het niet blijven bij dat 'nee'.

Petrus was naakt, hij trekt even iets aan en springt in de zee. Dat duidt op een ja, een man die zich niet schaamt voor Jezus en paraat is om een taak te volbrengen een weg te gaan.

Als wij tot dat belijden komen, dat Hij de Heer is, de Heer van de Gemeente en van de wereld is, wat kan ons dan nog overkomen? (Romeinen 8). Als wij, net als Petrus, met al onze naaktheid en schaamte, onze fouten en tekortkomingen in het diepe, misschien wel van het doopwater durven te gaan, dan weet je ook dat je de juiste keus maakt.

Joke

Zondag 10 mei

Deze dienst stond voor mij in het teken van onze samenzang uit SB.238 Create in me a clean heart. Schep mij een rein hart o God en vernieuw in mijn binnenste, een vaste geest. (Ps.51 :12)

De laatste weken hebben we het dikwijls over het discipelschap gehad, leerling willen zijn.

Een leerling moet gevoed worden, een leerling moet vruchten dragen en dit kan alleen maar als men verbonden is met een voedingsbron. Deze voedingsbron komen we tegen in een beeld dat Jezus ons voorhoudt in Johannes 15:1-8. Jezus openbaard zich hier als de wijnstok van wie wij afhankelijk zijn. Al onze vruchten (Barmhartigheid, Liefdevol om willen zien naar de naaste en zo zijn er meer op te noemen) zullen gevoed moeten worden door de wijnstok, de Here Jezus Christus.

En dan komen er een paar vragen in de preek, waar het beeld (de wijnstok) een menselijk gezicht krijgt. Hoe beleven we, als gelovige, dat verbonden zijn met Jezus. Zijn we wel goede leerlingen.

Toch mogen we ons blijven richten op God. Ook met deze vragen, want God is groter dan ons klein mens zijn.

En dan gaan we even naar de brief van Johannes (1 Joh.3:18-24) die ons geruststelt met onze vragen of we het wel goed doen. Geloven is niet wettisch, streven naar volmaaktheid is een goede zaak. Laten we ons vast klampen aan de stam, zodat we vrucht kunnen dragen en de vruchten komen dan vanzelf en zo kan vrucht dragen heel simpel worden. Met dat gebed in ons hart uit Ps.51 'Schep mij een rein hart, o God en vernieuw in mijn binnenste, een vaste geest'.

In deze dienst werkten mee Marjon Pape als voorganger en de zangbegeleiding was in handen van Jan Willem en het Silo Combo en Lenie deed dienst als Lector

Pastorale mededelingen: Jan Mulder heeft een nieuwe heup gekregen en alles liep naar wens.

Voorbede werd gevraagd voor Luuk en zijn ouders en voor Hans om een goede werkplek.

Oeds

De doop

Mattheüs 28:19 En Jezus sprak: 'Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Tot één van de onderdelen van het catecheseprogramma behoorde de gespreksgroep 'Rondom de doop'. Voor deze groep hadden zich drie personen opgegeven en alle drie hebben aangegeven zich te willen laten dopen: Miranda van Laar, Janneke Meerman en Guido Kerpestein.

Guido Kerpestein heeft, nu hij deze beslissing genomen heeft, te kennen gegeven niet te lang meer te willen wachten.

Vanuit de Raad heeft Henk Boeschoten samen met Willemijn Bakkes een gesprek gehad met Guido, waarin Guido heel open en vol overtuiging te kennen gaf hoe hij tot deze beslissing is gekomen en waarom hij zich wil laten dopen.

A.s. Zondag, 17 mei wordt Guido aan de gemeente voorgesteld als doopkandidaat en als de gemeente hiermee instemt zal Guido op zondag 5 juli gedoopt worden.

Miranda van Laar wil zich graag op 6 september laten dopen en met Janneke Meerman is nog geen vast moment afgesproken.

Ik hoop dat op 5 juli de gemeente in grote getale aanwezig zal zijn bij dit mooie en zo belangrijke feest.

Willemijn Bakkes, uw pastor

KNEVEL ENZO

Andries Knevel heeft geworsteld met zijn geloof. Hij is tot de overtuiging gekomen dat de wereld niet zesduizend jaar geleden in zes maal 24 uur geschapen is. Goed zo, Andries!

Geloof is geen alternatief voor natuurwetenschap. Het gaat niet over de objectief waarneembare werkelijkheid, of het ontstaan daarvan. Het scheppingsverhaal staat naast de evolutieleer, en geeft aan dat wij méér zijn dan afstammelingen van apen. De mens is door God als mens geschapen. Het verhaal zegt daarmee iets over onze menselijke waardigheid.

Náást de evolutieleer. Oftewel: meta-fysica. Geloven gaat voorbij aan de fysica, reikt verder dan de natuurwetenschappen. Het zijn twee verschillende domeinen, elk met hun eigen betekenis en waarde voor mensen. Het door elkaar husselen van deze twee domeinen is iets wat fundamentalisten doen. Vaak is het ook een vorm van totalitarisme: het ene domein wil heersen over het andere, wil het andere opslokken.

Zei Jezus niet: 'Geef de keizer wat des keizers is'?

Als morgen het bestaan van God wetenschappelijk bewezen zou worden, dan is het geloof geen geloof meer. En God niet meer God! Want wij geloven in een God die zich onttrekt aan alle menselijke pasvormen en begrippenkaders.

Als God zou blijken te bestaan zoals u en ik bestaan, zoals mijn ontbijtbordje bestaat en de oceaan, dan hebben wij gelovigen ons vergist. Dan hebben wij een afgod gediend...

Geloven gaat over iets anders.

Geloof is een innerlijke waarheid – dus niet met kracht van argumenten of anderszins op te leggen aan anderen. Maar daarom niet minder waardevol! Integendeel.

Gelovigen delen die innerlijke waarheid, die gaat over het geheim van het leven, over liefde en dood. God speelt daarin een cruciale rol.

En Jezus? Christenen geloven dat hij is opgestaan uit de dood. Stel dat morgen onomstotelijk vast zou komen te staan dat dit zo is. Mij persoonlijk zou het niet uitmaken; ik geloof het toch wel! Andries Knevel maakt het blijkbare wel uit. Op de opiniepagina van de Volkskrant van het afgelopen paasweekend (11 april) somt hij maar liefst twaalf historische feiten op die als bewijs kunnen dienen voor de werkelijke, lichamelijke opstanding van Jezus. Gelukkig zegt hij er ook bij: "En toch... Het christelijk geloof is iets anders dan het aannemen van historisch betrouwbare feiten."

Goed zo, Andries!

Als mensen bewijs nodig hebben om tot geloof te komen, dan zijn zij als Thomas (Joh. 20: 24-29).

Een bewijs voor Zijn opstanding is trouwens nog niet hetzelfde als een wetenschappelijke verklaring. Pas als die wordt gevonden, is het einde

oefening voor het Christelijk geloof. Dus, beste Andries: laten wij ons als gelovigen verre houden van het wetenschappelijke discours. Dat is geen vindplaats voor geloof, niet voor anderen en niet voor onszelf.

Algert

Een pastoraal moment

Een paar dagen voor Koninginnedag werd ik gebeld door een vriendin met de vraag: 'Zullen we samen onder het genot van een kopje koffie en een oranjegebakje donderdagmorgen even naar de festiviteiten in Apeldoorn kijken?' Eigenlijk wilden we weer even ouderwets van het defilé genieten met op het bordes natuurlijk de kleine prinsesjes. Echt een 'vrouwen ding', want de meeste mannen moeten hier meestal niets van hebben. Mijn zus wilde ook graag komen dus zaten we met z'n drieën te kijken. Dit keer had ik geen oranje tompoezen, maar overheerlijke oranje moorkoppen compleet met vlaggetje. Maar wat een gezellige ochtend zou moeten worden werd een droeve gebeurtenis. Wat afschuwelijk wat daar gebeurde in Apeldoorn. Onvoorstelbaar en onbegrijpelijk en wat intens verdrietig voor alle betrokkenen. Hoe komt iemand tot zo'n daad? De bestuurder zou dit met opzet hebben gedaan en meer weten we niet. Maar als we het ooit te weten zouden komen dan nog is het onbegrijpelijk dat iemand tot zo iets in staat is. Het leed dat anderen wordt berokkend is zo verschrikkelijk groot. De volgende dag hoor je dat de bestuurder van die zwarte auto ook bij de overledenen behoort. Hoe nu verder? Wij willen zo graag het waarom weten, want dan kun je het gebeuren misschien een plekje geven. Maar nu? Familie en vrienden van de slachtoffers worden geïnterviewd. Je krijgt een heel klein beetje een indruk van wie de mensen waren en waarom zij nu net op dat verkeerde moment daar stonden. Lukt het ons om volgend jaar weer 'gewoon' Koninginnedag te vieren zonder angst en nare bijgevoelens? Het is niet meer zo gewoon dat deze manier van Koninginnedag - vieren kon in Nederland, daar zijn wij op een harde manier achter gekomen. Eén van de familieleden zei: 'Wij zijn gelovig en we geloven dat vader nu bij God is en dat helpt ons.' Gelukkig dat zij hun toevlucht zoeken bij God. In Psalm 46 staat het zo mooi geschreven: 'God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in nood. Daarom vrezen wij niet, al wankelt de aarde en stortten de bergen in het diepst van de zee'. Als zo

iets ergs jou of je familie overkomt dan stort je wereld in, dan staan de bergen te schudden. Maar we mogen schuilen bij God en al onze vertwijfeling, onze woede, onze angst, ons verdriet bij Hem neerleggen. Wij moeten niet stil blijven staan bij onze vraag 'Waarom' want dat maakt de mens onzeker en vaak aan het twijfelen. Waarom ook dit soort dingen gebeuren weten wij niet, maar we mogen wel weten dat God in onze grootste nood nabij is. Hij is onze burcht, de Heer van de hemelse machten. Kunnen we van dit gebeuren iets leren? Misschien wel, ja. Misschien moeten we eens goed om ons heen kijken op de plek waar we wonen. Hebben wij een naaste buur die we niet kennen of misschien heel alleen is? Hebben we wel eens contact gezocht met onze bovenbuurman of onderbuurvrouw? Wat weten we eigenlijk van elkaar en misschien wel van de nood van de ander? Als wij de zekerheid hebben dat God ons helpt en dat we altijd bij Hem mogen aankloppen, moeten wij onze medemens daar dan ook niet op wijzen? Soms duurt het even voordat je contact met iemand kan krijgen, maar als iemand doorkrijgt dat je echt in hem of haar geïnteresseerd bent, kunnen er kleine wonderen gebeuren. Ik vond het triest toen ik hoorde dat niemand in de plaats waar hij woonde de man echt kende. De man was beleefd en zei goede dag. Maar niemand had contact met hem. Of het voorkomen had kunnen worden? Ik weet het niet, maar ik zou het heel erg hebben gevonden als het mijn buurman was geweest, dat weet ik wel. We mogen er voor bidden dat God ons mensen op ons pad brengt voor wie wij iets kunnen betekenen. Er zijn zoveel eenzame mensen, mensen met verdriet of een probleem en vaak wonen ze net bij ons om de hoek. Deze mensen komen in de regel niet gauw naar ons toe daarvoor is de drempel vaak te hoog, maar wij kunnen wel naar die ene mens toe gaan. Als je de Heer echt oprecht en welgemeend vraagt naar wie jij toe mag gaan, zul je merken dat Hij je die persoon aan zal wijzen en dan mag je er ook zeker van zijn dat Hij je helpt. Als Gods kinderen worden wij op pad gestuurd om aan verslagen harten hoop te bieden en om de mens die treurt te troosten. Zo wordt wat eerst zo zinloos was, uiteindelijk zinvol.

Gods troost en rijke zegen voor u allen.

Willemijn Bakkes, uw pastor

Carla in gesprek...

Carla van Weelie is lid van onze gemeente en programmamaakster bij de EO. Meestal is ze voor de EO op reis maar momenteel heeft ze hier in Nederland gesprekken met een aantal zendelingen.

Op dit moment zijn de hoofdvragen waar ik mee leef: "wat is roeping/zending", "waarom zou je huis en haard verlaten om in de rimboe te gaan wonen", "wat laat je achter, wat krijg je er voor terug". Nee, ik ben niet van plan om de zending in te gaan, al zou ik dat wel graag willen, maar Tjeerd vind verre landen en raar eten niet zo leuk, dus die krijg ik toch niet mee.

Deze moeilijke vragen hebben te maken met een 8 afleveringen over zendelingen die ik momenteel aan het maken ben. Dus even geen maandelijkse jetlag gelukkig. We gaan naar Zuid Limburg en verbouwen daar een

vakantiehuisje tot studio. We leven een week met ons 6en; camera, geluid, regie productie, gast en ik. En dan heb ik een paar dagen lang de tijd om de zending het hemd van het lijf te vragen.

Elke keer dat ik op reis ben bezoek ik een land met problemen, de hulpverleners/zendingen die voor een organisatie werken en de mensen die in nood zijn... In de programma's op de buis zijn vooral de "slachtoffers" aan het woord. Wat je als kijker niet meekrijgt is het verhaal van die hulpverlener/zending. Die kant gaan we nu dus wel laten zien. Ik

heb er ondertussen 6 van de 8 gesproken en ik ben elke keer weer erg onder de indruk, maar ook wel in de war.

Ik hoor hen bijvoorbeeld vertellen: "God zei tegen mij dat ik naar Bolivia moest gaan", of "God zei tegen mij dat ik beter niet kon gaan trouwen", of "God zei tegen mij dat ik nog een paar jaar geduld moest hebben"... Dan ga ik natuurlijk vragen hoe dat dan klinkt als God tegen je praat, want ik heb dat nog nooit zo letterlijk meegemaakt. (Al heb ik wel 't idee dat God regelmatig geduld van me vraagt...)

Maar naast alle vragen die ik heb, ben ik voornamelijk erg onder de indruk wat een mens in Gods dienst kan veroorzaken. Ronnie op Borneo, zorgt voor 360 kinderen en wil een dorp bouwen voor 1000 ontheemde kleintjes. Joke in Cambodja bereikt per jaar 40.000 kinderen en volwassenen met haar programma. Hanneke leeft bij -40 C in Mongolie om 10-talle gemeenten te stichten en allerlei zorg te verlenen. Elk van hen heeft indrukwekkende verhalen over Gods Liefde, hoe Hij mensen geneest, zorgt voor financiën en helpt door tegenspoed heen toch dingen te bereiken.

Na een week weg kom ik thuis met gevoelens als; bewondering (wow wat knap), jaloezie (ik wil ook weg!!), schuldgevoel (wat schiet ik tekort in vergelijking met wat zij doen), verlangen (ik wil God ook zo dichtbij ervaren). Ik hoop dat het programma bij kijkers ook zulke vragen gaat oproepen, want het is goed om naar elkaar te luisteren en dan zelf nog wat te puzzelen over te hebben aan het eind.

Om voor te bidden ...

Silo is als Stipkerk met meerdere gevangenissen in stad en regio verbonden. Zo zijn er via kerkvrijwilliger Joke Koning banden met de P.I.Zeist, waar vluchtelingen voor hun uitzetting uit Nederland een gedwongen verblijf houden. Justitiedominee Harma Zuidersma heeft met haar vrijwilligers een netwerk van gebed opgezet, wat maandelijks wordt voorzien van nieuwe 'gebedsintenties'. Zo kunnen ook wij, die misschien niet binnen de muren komen, meeleven en helpen en zowel de gedetineerde vluchtelingen als hun geestelijk verzorgers ondersteuning geven.

Ruth trouwt Sunday op 15 jarige leeftijd niet direct uit liefde. Van groter belang dan liefde in Nigeria is een huwelijkspartner uit een gezonde familie waar geen sterfte op jonge leeftijd voorkomt! Haar Sunday klimt al snel op in het leger. Zijn droom om zoveel mogelijk jonge mannen een baan te bezorgen om ze zo voor werkeloosheid en criminaliteit te behoeden wordt al snel Ruth's droom. Hun liefdevolle verbintenis wordt gezegend met 4 kinderen! In 1998 gaat er steeds vaker het verhaal dat Sunday door zijn broer vermoord zal worden. Ruth en Sunday kennen de grote invloed van Voodoo onder de dorpsbevolking. In een gezamenlijk gebed leggen ze hun leven in Gods hand. Dan gaan ze op een avond uit. Met de auto raken ze van de weg, een ernstig ongeval is het gevolg. Sunday sterft op hetzelfde moment dat Ruth ontwaakt uit een coma. Schokkend is de bekentenis van Sunday's enige broer dat hij achter dit ongeluk zit. Troostvol voor Ruth tijdens de militaire begrafenis van Sunday is dat jongeren van heinde en verre zijn gekomen om afscheid van hem te nemen.. Werd Ruth op handen gedragen toen Sunday nog leefde, vanaf zijn overlijden is haar leven niet meer veilig. Het duistere wat deze familie is overkomen slaat over naar Ruth. Ook zij wordt door de mensenmenigte beschuldigd van kwade krachten. Wanneer de broer van Sunday zelfmoord pleegt zijn er enkel 4 personen in de familie die steunen. Later zal blijken dat zij deze keuze met de dood moeten bekopen. Nadat 2 zoons van Sunday's broer hun werk vinden bij de politie wordt 5 keer geprobeerd om Ruth van het leven te beroven. Haar al oudere kinderen duiken onder in Laos. Van het kleine pensioen wat eenmalig is uitgekeerd na Sunday's overlijden betaalt ze de bemiddeling en de reis naar Amsterdam. Ruth is dan nog vol van hoop dat haar investering een goede voor haar kinderen zal blijken te zijn. Diep geraakt door het leven maar sterk door haar band met God stelt Ruth het bijzonder op prijs wanneer zij, maar vooral ook de andere bewoners van onze inrichting in Zeist een plaats krijgen in uw gebed de komende maand!

Met een hartelijke groet, mede namens mijn collega-geestelijk verzorgers,

Ds. Harma Zuidersma

Waarvoor Silo collecteert

Zondag 21 juni collecteren we voor de **Stichting Epafras**

Stichting Epafras is een jonge interkerkelijke organisatie die zich in het bijzonder richt op Toerusting & Evangelisatie. Zij willen mensen stimuleren en disciplineren (discipelen) om op een gezonde geestelijke manier de naam van Jezus te belijden. We willen mensen toerusten tot een leven van aanbidding. Een leven van aanbidding heeft niet minder betrekking op het leven vanuit een intieme relatie met de Vader.

Wie was Epafras?

"altijd strijdende voor u in de gebeden, opdat u staan mag, volmaakt en volkomen in al den wil van God" (Kol.4:12).

Epafras was een inwoner van Kolosse. Vandaar zijn diepe belangstelling voor de Kolossenzen. De Here vraagt Zijn kinderen niet om hun vaderlandsliefde op te geven, als zij zich tot Hem keren. Epafras had een bijzonder verlangen dat de Kolossenzen gezegend zouden worden, omdat hij één van hen was. Uit Kol. 1:7 blijkt dat Epafras hun voorganger was, één voor wie Paulus grote liefde had. Hij noemde hem zijn "geliefde mededienstknecht". In Filemon lezen we dat hij in die tijd samen met Paulus gevangen zat in Rome. Paulus spreekt over hem als een 'dienstknecht van Christus'. Als u de betekenis van deze woorden kent, dan weet u wat voor een eer dat inhoudt en tegelijkertijd een grote verantwoordelijkheid.

Op zondag 19 juli collecteren we voor de **USRK (Utrechtse Stedelijk Raad van Kerken)**

De Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) is opgericht in 1968. Het is een samenwerkingsverband van 16 kerken en kerkelijke organisaties in de stad Utrecht.

Kerntaken van de USRK zijn: in de samenleving laten zien waar het evangelie voor staat en dienstbaar zijn aan de samenleving. De kerken die lid zijn van de USRK willen dat graag doen door zoveel mogelijk met elkaar samen te werken. Interkerkelijke samenwerking of oecumene is gericht op uiteindelijke eenwording van de kerken.

Verder wil de USRK een gesprekspartner zijn voor de gemeentelijke overheid en maatschappelijke en religieuze organisaties.

De ontmoeting

Met grote interesse volg ik, als het even kan, programma's over moderne architectuur. Zo zijn er bijvoorbeeld in de afgelopen jaren een aantal prachtige moderne scholen neergezet. Scholen voor middelbaar en hoger onderwijs. Nu is het niet zo dat ik alle moderne architectuur mooi vind. Nee, dat niet en het gaat bij mij ook niet altijd om het gebouw. De achterliggende gedachten van de architecten en de opdrachtgevers vind ik minstens evenzo belangrijk en boeiend. Hoe is men gekomen tot de bouw van die school en wat wil men met die school bereiken. Hoe ervaren de leerlingen en de studenten de omgeving waarin zij heel wat jaartjes doorbrengen? Het viel mij op dat alle de architecten spraken over: transparantie, openheid, licht en ontmoeting. Hier gaat het om als je het hebt over mensen die met elkaar een ruimte delen en samen moeten werken. Om je doel te bereiken, om het goed met elkaar te hebben en te kunnen leren van en met elkaar dan moet je hier aandacht voor hebben. Deze vier thema's moeten je uitgangspunt zijn. Ik ben van mening dat dit niet alleen geldt voor de moderne architectuur, maar ook voor het kerk zijn in deze tijd. In de afgelopen gemeentevergadering werd duidelijk aangegeven dat er beter met elkaar gecommuniceerd moet worden. Dat is een gegeven dat wij zeer zeker ter harte zullen moeten nemen.

Transparant zijn heeft alles te maken met communiceren. Laat de ander zien waar je mee bezig bent en deel met de ander je gedachten, je zorgen en plannen die je hebt, zodat die persoon de gelegenheid krijgt om mee te denken. Misschien komt die persoon wel met een perfect idee, waar jij nog niet aan gedacht hebt. Transparantie heeft ook te maken met openheid. Architecten doelen, denk ik, met die openheid vooral op de openheid van het gebouw, de toegankelijkheid en de vriendelijkheid van het gebouw. Maar als gemeente zijn wij allen architecten. Wij bouwen samen aan de gemeente en in die bouw hebben we allemaal zo onze eigen ideeën over het gemeente zijn. Daarin moeten wij open zijn naar elkaar anders gaat er iets mis in de structuur en ontstaan er soms vervelende problemen.

Het gebouw moet licht zijn, want donkere gebouwen hebben een negatieve invloed op de mensen die er een groot deel van de dag in door moeten brengen. Wij hebben allemaal licht nodig. Na de vaak donkere wintermaanden snakken we met z'n allen naar het voorjaar waarin de dagen weer langer worden en we weer meer naar buiten kunnen trekken. Wij kunnen elkaar ook licht geven door wat we doen voor en met elkaar en door wat we tegen elkaar zeggen. Als er problemen zijn en je komt er niet goed uit, dan kan je het gevoel krijgen dat het donker om je heen

wordt. Als gemeente moeten we er voor zorgen dat het licht blijft om ons heen en in ons zelf. Wij hebben het Licht, maar wat doen we met dat Licht? Hebben wij niet de opdracht om dat Licht door te geven? En dan die oh zo belangrijke ontmoeting. Op scholen ontmoeten leerlingen, studenten, leraren en de ouders elkaar. Maar o, hoe snel kan een ontmoeting niet verstoord worden! Om in de gemeente een oprechte ontmoeting met elkaar en vooral met God te hebben, is transparantie, openheid en licht onontbeerlijk. Wij verlangen naar een ontmoeting met God en we zien uit naar een ontmoeting met elkaar. Maar een ontmoeting kan zo kwetsbaar zijn. Als wij willen groeien als geloofsgemeenschap en in discipelschap zullen we naar elkaar transparant moeten worden en dat vraagt om openheid, om eerlijkheid, om durf en vertrouwen. Dan kan er geen duisternis om ons heen heersen, maar moet ons doen en laten zichtbaar zijn voor de ander en wij met elkaar in het licht wandelen. Op die manier zal de communicatie ook veel eenvoudiger worden en wat voorheen veel energie kostte en teleurstellingen veroorzaakte, zal dan energie gaan opleveren, waardoor uiteindelijk de vruchten zichtbaar gaan worden. Laten wij elkaar hierin tot steun zijn en met elkaar bidden om kracht en vertrouwen om die stappen te durven zetten.

Willemijn Bakkes, uw pastor

Nieuw:
 - entreekaarten per dagdeel: € 22,50
 - Nederlandse vertaling
 Opgeven: www.kiezenvoorverbinding.nl!

BUURKERKEN UTRECHT-CENTRUM

**Baptistengemeente, Doopsgezinde gemeente,
Evangelisch-Lutherse Gemeente,
Oud Katholieke parochie, Remonstrantse gemeente,
Vrij-Katholieke gemeente,
Waalse Gemeente**

Juich God toe met jubelzang...

... tijdens de zomervesperdienst van de Buurkerken Utrecht-Centrum op 7 juni 2009, om 19.30 u. in de Oud-Katholieke kathedrale kerk van Sinte Gertrudis aan het Willemsplantsoen.

Traditiegetrouw houden wij als Buurkerken Utrecht-Centrum rond het begin van de zomer een vesperdienst in een van onze kerken.

Na de inspirerende zomervesperdienst van vorig jaar in de Waalse Pieterskerk waaraan zangers en instrumentalisten uit de andere Buurkerken zich bij cantorij en orkest van de Waalse gemeente konden aansluiten, hebben we onze cantorijen gevraagd hun medewerking te willen verlenen aan de zomervesperdienst 2009. De cantrices van drie cantorijen hebben enthousiast hun deelname toegezegd, terwijl uit de andere gemeenten individuele zangers zich bij een van die drie konden aansluiten.

Er is al wekenlang druk gerepeteerd om alle liederen, vaak meerstemmig, in te studeren.

Geen dienst van verstillig dus, maar een dienst om God toe te juichen met jubelzang en te streven naar de Liefde en de gaven van de Geest. (Psalm 47 en gedeelten uit 1 Korintiërs 14)

We hebben bewust voor de zondagavond gekozen, omdat dat moment vorig jaar zo gunstig bleek te zijn.

Voorgangers zullen zijn: ds. Alex Noord (doopsgezind) en ds. Arjan Noordhoek (baptist).

De lezingen zullen worden gedaan door mw. Freddy den Herder (doopsgezind) en dhr. Wim Ulijn (remonstrant).
De cantorijen staan onder leiding van hun cantrices Alyde Touwen (baptist), Annejet Bennink (doopsgezind) en Gonny van der Maten (remonstrant).

Een misdadiger is meer...

Op de instructiedag van Silomaatjes en vrijwilligers in het Justitiepastoraat, gehouden in Silo op 7 maart j.l. las de Hoofdpredikant bij Justitie ds. Jan Eerbeek enkele stukken voor uit zijn boek, dat binnenkort zou verschijnen. Afgelopen donderdag 23 april was het zover, in een bomvolle Kloosterkerk in Den Haag werd het gepresenteerd. Enkele Silogangers waren daar ook bij, en ik laat u graag delen in de toespraak die ds. Eerbeek daar hield. Hij gaf mij voor Silo een hartelijke groet mee. (Arjan Noordhoek)

Ik heb het boek geschreven vanuit mijn ervaringen in het justitiepastoraat, in Exodus en als lid van de gemeenteraad van Den Haag. In de gevangenis heb ik gezien hoe diepgebroken het leven kan zijn. Gebroken door wat er in het delict gebeurd is en ook door de levensgeschiedenis van iemand zelf. Veel gedetineerden staan met hun gezicht naar het verleden en met hun rug naar de toekomst. Ze zitten niet alleen vast in de gevangenis, maar ook in hun eigen levensverhaal. Dat komt door eigen schuld, door schuld van anderen, en vaak door een combinatie daarvan. En ook heeft het aan kansen ontbroken om tot ontwikkeling te komen. In mijn boek laat ik die gebrokenheid zien. Ik neem de lezer mee de gevangenis in. We zien mensen in hun toekomstloosheid, maar ook in het zoeken naar wegen van herstel. En in het nemen van verantwoordelijkheid voor hun leven. Een misdadiger is meer dan zijn delict. Dat is de levensles die ik geleerd heb in de gevangenis. Dat is mijn diepe overtuiging geworden.

De volledige toespraak van Jan Eerbeek is als bijlage bij de digitale regelrecht toegevoegd. Bij de redactie is een papierenversie op te vragen.

Cubanen komen eten en zingen in Silo!

Kerk in Actie heeft de Cubaanse muziekgroep Agua Viva (Levend Water) uitgenodigd. De groep treedt tussen 15 mei en 2 juni op in een tiental plaatsen in Nederland.

Op dinsdag 19 mei zijn ze te gast bij de Eetgroep van Silo. Na de maaltijd gaan we naar de kerkzaal voor een heus concert, waar ook hun meegekomen predikant een woordje zal spreken. Spannend om te horen

hoe het Evangelie ondanks een streng Cubaans bewind toch heeft kunnen 'overleven' en zeker nu ook leeft!

Agua Viva put uit de rijke traditie van Cubaanse en andere Caribische en Latijns Amerikaanse ritmes: son, bolero, cha cha cha, habanera. De muziek werkt aanstekelijk en nodigt uit tot meezingen en bewegen. De composities en liedteksten zijn grotendeels van vader en zoon Moises en Harry Castillo.

De musici bespelen o.a. percussie, gitaar, tres, maraca's, claves, bas, viool, dwarsfluit en klarinet. De leden van Agua Viva zijn verbonden aan het cultureel religieuze centrum Kairos in Matanzas (Cuba).

Laten we hopen en bidden dat hun visa (op tijd) worden verleend. Het is een unieke kans om in de maand van Pinksteren te horen en te ervaren dat er 'all over the world' wordt geloofd, gevierd en gezongen in de naam van Jezus!

Cubaanse Muziekgroep Agua Viva, Silokerk dinsdag 19 mei 2009, aanvang concert 20.00 uur.

Arjan Noordhoek

NB als u ook mee wilt doen met de Eetgroep-maaltijd van 19 mei, neem eerst contact op met Hans of Jacqueliën, tel 030-6664798

Uit de Unie

Gebedsestafette: 'Onze gebeden vormen een schakel'

De Gebedsestafette heeft tot nu toe de provincies Overijssel, Drenthe, Groningen en Friesland aangedaan. 'De beleving van de gebedsuren gaat diep', schrijft zr. Joke Gent-Winters, secretaris van de baptistengemeente Winschoten. 'We hebben het gevoel dat onze gebeden een schakel vormen in alle gebeden die dit jaar gehouden zijn en nog gehouden gaan worden.' Meer reacties: www.kiezenvoorverbinding.nl. In juni is de estafette achtereenvolgens in Dordrecht en Veendam. Wilt u voor deze gemeenten bidden?

Laatste open lesdag

Laatste kans van dit seizoen om een open lesdag van het Baptisten Seminarium bij te wonen: kom 12 juni naar Barneveld! Meer informatie: www.baptisten.nl/seminarium.

Amsterdam400: kaarten per dagdeel en Nederlandse vertaling

Volgende maand vindt de internationale viering van 400 jaar baptisme plaats in Amsterdam. Voor Nederlandse belangstellenden wordt nu ook een aantal kaarten per dagdeel verkocht! Deze kaarten kosten 22,50 euro. Daarnaast zullen alle toespraken tijdens de plenaire bijeenkomsten in het Nederlands worden vertaald. Beleef Amsterdam400 mee! Meer informatie: www.kiezenvoorverbinding.nl.

Geef uw lied door voor de baptisten-top10!

Zaterdag 14 november wordt in Barneveld een landelijke dankdag voor Nederlandse baptisten gehouden als afsluiting van het jubileumjaar. Hierbij werken baptisten van binnen en buiten de Unie met elkaar samen. Thema van de dag is 'Bidden en danken verbindt en verandert'. Voor de Dankdag stellen we een baptisten-top 10 van favoriete liederen samen. U kunt daarvoor uw top 3 doorgeven van liederen uit de verschillende bundels die in baptistengemeenten worden gebruikt. De hele top tien zullen we samen zingen tijdens de dankdag! Uw stem uitbrengen kan via www.kiezenvoorverbinding.nl.

Agenda jubileumjaar

Gebedsestafette	31 januari-14 november
Internationale viering	24-26 juli
Jubileum Symposium	8 oktober
Dankdag	14 november